

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 185/07
08.03.2007. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Slobodana Spasića, Jovanke Kažić i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužilaca AA, BB i VV, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene GG, radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž. 5325/06 od 13. septembra 2006. godine, u sednici veća održanoj 8. marta 2007. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilaca izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž. 5325/06 od 13. septembra 2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Petog opštinskog suda u Beogradu P.330/06 od 10.3.2006. godine, odbačena je tužba tužilaca kao neuredna.

Odlučujući o žalbi tužilaca Okružni sud u Beogradu je rešenjem Gž. 5325/06 od 13. septembra 2006. godine žalbu odbio kao neosnovanu i prvostepeno rešenje potvrdio.

Protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu tužioci su blagovremeno izjavili reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka.

Ispitujući pobijano rešenje u smislu odredbe člana 412 i člana 399 ZPP-a ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), Vrhovni sud je našao da revizija tužilaca nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2 tačka 9 ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nisu učinjene ni bitne povrede na koje se u reviziji ukazuje.

Prema stanju u spisima proizilazi da je kod prvostepenog suda u toku postupak u predmetu P. 2380/92 koji je izgubljen, a rekonstrukcija istog nije izvršena. Dana 19.10.2004. godine tužioci su podneli protivtužbu, koja nije združena u navedeni predmet P. 2380/92 i zavedena je kao posebna tužba. Punomoćniku tužilaca u ovoj parnici koji je advokat, naloženo je od strane prvostepenog suda da istu uredi kako bi se po njoj moglo postupati kao po samostalnoj tužbi. Punomoćniku tužilaca je naloženo da obuhvati sve zemljišno-knjižne vlasnike predmetne nepokretnosti, odnosno sve njihove zakonske naslednike uz dostavljanje sudu ostavinskih rešenja iza zemljišno-knjižnih suvlasnika koji su umrli, da navede kolika je predmetna kuća koju tužioci potražuju te da posebno opredeli vrednost predmeta spora koja u podnetoj tužbi nije opredeljena, od koje vrednosti spora u ovoj parnici zavisi i sastav suda i pravo na izjavljivanje revizije. Po nalogu, punomoćnik tužilaca koji je advokat, nije postupio, pa je prvostepeni sud rešenjem tužbu odbacio kao neurednu na osnovu odredbe čl. 100, 103 i 187 ZPP.

Pravilno je drugostepeni sud odlučujući o žalbi tužilaca potvrdio prvostepeno rešenje kojim je tužba tužilaca odbačena kao neuredna.

Tužioci su dana 19.10.2004. godine podneli protivtužbu, koja je uvedena kao posebna tužba sa zahtevom da se utvrdi da su tužioci vlasnici kuće DD, što je tužena dužna priznati i uzdržati se od bilo kakvog smetanja i potpunog korišćenja tog prava, predajući tužiocima sve prostorije kuće, oslobođene od lica i stvari, da ova presuda služi kao isprava za upis vlasništva protivtužilaca na nepokretnostima u zemljišnim i drugim javnim i službenim knjigama i da je tužena dužna da im nadoknadi troškove spora.

Iz zemljišno-knjižnog uložka koji je priložen spisima broj aa proizilazi da su u zemljišnoj knjizi kao vlasnici predmetne nepokretnosti upisani ĐĐ i EE, svako sa ½ dela.

Odredbom člana 100 ZPP je propisano da tužba, protivtužba, odgovor na tužbu i pravni lekovi podnose se u pismenom obliku. Podnesci moraju biti razumljivi i moraju sadržavati sve ono što je potrebno da bi se po njima moglo postupiti. Oni naročito treba da sadrže: označenje suda, ime i prezime, naziv firme, prebivalište ili boravište, odnosno sedište stranaka, njihovih zakonskih zastupnika i punomoćnika ako ih imaju, predmet spora, sadržinu izjave i potpis podnosioca. Prema članu 187 ZPP, tužba mora da sadrži određeni zahtev u pogledu glavne stvari i sporednih traženja, činjenice na kojima tužilac zasniva zahtev, dokaze kojima se utvrđuju ove činjenice, vrednost predmeta spora, kao i druge podatke koje mora imati svaki podnesak (član 100). Kad nadležnost, sastav suda ili pravo na izjavljivanje revizije zavisi od vrednosti predmeta spora, a predmet tužbenog zahteva nije novčani iznos, tužilac je dužan da u tužbi naznači vrednost predmeta spora.

Predmet tužbenog zahteva tužilaca nije novčani iznos pa su tužioci bili dužni da na osnovu odredbe člana 187 st.

1 i 3 ZPP u tužbi označe vrednost spora.

Tužba mora biti uređena i u smislu obuhvatanja tužbom svih zemljišno-knjižnih vlasnika predmetne nepokretnosti, odnosno njihovih zakonskih naslednika, a koji s obzirom na predmet spora imaju položaj nužnih i jedinstvenih suparničara u smislu odredbe člana 204 ZPP. Kada svi nužni suparničari nisu obuhvaćeni tužbom, tužba se smatra neurednom i sud tužbu odbacuje. Pravila postupka u slučaju ovakve procesne zajednice naložena su nužnošću da spor bude rešen samo jednom presudom koja će glasiti podjednako prema svim suparničarima. U tom cilju zakon je propisao fikciju po kojoj se svi suparničari smatraju kao jedna parnična stranka. Smisao ove konstatacije sastoji se u tome da procesni položaj suparničara mora biti podjednak kao da se na njihovoj strani nalazi jedno lice. Nužnošću jedinstvenog presuđenja isključuje se mogućnost odvojenog raspravljanja i donošenja delimične presude prema pojedinim suparničarima.

Kako tužioci po nalogu suda nisu uredili tužbu na izloženi način, pravilno je tužba tužilaca odbačena kao neuredna na osnovu odredbe čl. 100, 103 i 187 ZPP-a.

Neosnovano u reviziji tužioci ističu da su oni podneli protivtužbu i da nije zakonito od stranke tražiti da protivtužbu uredi tako što će otkloniti neraskidiv koneksitet tužbenog i protivtužbenog zahteva. Kod prvostepenog suda je u toku postupak u predmet P. 2380/92 koji je izgubljen, rekonstrukcija istog nije izvršena, pa je podnesak tužilaca od 19.10.2004. godine označen kao protivtužba, pošto nije mogao biti združen spisima P. 2380/92, pravilno je zaveden kao posebna tužba.

Vrhovni sud je na osnovu odredbe člana 412 stav 5 u vezi sa članom 405 ZPP, reviziju tužilaca odbio kao neosnovanu.

Predsednik veća - sudija

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

KO